

## Levéltöredék Szilviának

*Láttál-e már barátném  
ugrálni vad kutyát,  
láncával drótra fűzve,  
örv tartja meg nyakát?  
Láttál-e már, s ha láttál,  
sajnálta, mondd, nagyon,  
amint száguldoz, ugrál,  
menekül, fut vakon?  
A lánc meg visszarántja,  
s lóg mint falánk csuka,  
a Horgász mitse bánja,  
hogy nem hal, csak kutya.  
Mondd, láttál már barátném  
ilyen horgászatot,  
szaladó, magát zúzód,  
akasztó állatot?*

*Ha nem láttál, tekints rám:  
lélegzetem kifogy,  
nem érzem már, hogy ember,  
csak azt, hogy eb vagyok.  
Agyam, mellem s ágyékom  
egy-egy drót fűzi fel,  
nem látszanak, oly vékonyak,  
de nem szakadnak el,  
háromfelé ha rángok,  
háromszor ordítok,  
láncomról oldj le, kérlek,  
ha nyitja nem titok...*